

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2003

N:o 714—725

SISÄLLYS

N:o		Sivu
714	Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	2851
715	Laki tullilain 9 §:n muuttamisesta	2853
716	Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 30 §:n muuttamisesta	2854
717	Laki yrittäjien eläkelain muuttamisesta	2855
718	Laki sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta	2858
719	Laki aravalain muuttamisesta	2859
720	Laki aravarajoituslain 23 §:n muuttamisesta	2861
721	Laki vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 39 §:n muuttamisesta	2862
722	Tasavallan presidentin asetus Malawin kanssa yhteistyöstä Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön metsäopistohankkeessa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	2863
723	Maa- ja metsätalousministeriön asetus metsätalouden ympäristötuen laskennassa käytettävästä puukuutiometrin keskikantohinnasta	2864
724	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräiden maatilain mukaisten myyntihintasaamisten ja lainojen viitekorosta	2865
725	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen viitekorosta	2866

N:o 714

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 16 §:n 5 ja 6 kohta sekä 54 c §, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 6 kohta laissa 900/1995 ja 54 c § laissa 1016/1998, sekä lisätään lakiin uusi 62 b § seuraavasti:

16 §

Verottomia ovat:

5) väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä tapahtunut tuotteen valmistuksen, jalostuksen, varastoinnin tai kuljetuksen aikana tuotteen perusominaisuuksista johtuva hävikki; väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä odottamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä, kuten tulipalon, rikkoutumisen taikka muun vastaavan syyn

vuoksi tapahtunut tuotteen hävikki; samoin edellytyksin hävikki, joka kohdistuu tuotteisiin, jotka on siirretty pois väliaikaisesta valmisteverottomuusjärjestelmästä käytettäväksi 6 kohdassa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen;

6) ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevalla vesi- tai ilma-aluksella Tullihallituksen määräämillä ehdoilla myytäväksi tarkoitetut tuotteet 20 §:ssä säädetyin

HE 8/2003
VaVM 7/2003
EV 15/2003

edellytyksin sekä tällaisella aluksella kulutettaviksi tarkoitetut tuotteet ja aluksen poltto- ja voiteluaineet, jotka alus tuo Suomen tullialueelle mukanaan tai jotka siihen Suomen tullialueella toimitetaan edellä sanottua tarkoitusta varten; verottomuus koskee myös aluksessa Suomen tullialueella myytäviä ja kulutettavia tuotteita; tulliviranomaisella on oikeus rajoittaa alukseen toimitettavien verottomien tuotteiden määriä sen mukaan kuin on tarpeellista matkustajamäärän, aluksen koon, liikennöimisalueen ja muiden olojen mukaan; valtiovarainministeriö voi päättää, että veroa ei kanneta edellä tarkoitetuista tuotteista myöskään silloin, kun kysymyksessä on viranomaisen käytössä oleva alus, tutkimusalus, kalastusalus tai kansainvälisessä liikenteessä oleva juna, jolloin ministeriö voi myös määrätä rajoituksia ja ehtoja, joita mainittujen kulkuneuvojen osalta on noudatettava;

54 c §
Saateasiakirjasta ja tässä luvussa tarkoite-

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

tusta tuotteiden siirtämiseen liittyvästä menettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää saateasiakirjan korvaavasta yksinkertaistetusta menettelystä, jota noudatetaan siirrettäessä jo kulutukseen luovutettuja tuotteita säännöllisesti Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä, jos tässä toisessa jäsenvaltiossa säädetään tai määrätään samanlaisen menettelyn soveltamisesta Suomeen nähden.

62 b §

Sen, joka on luovuttanut tai hankkinut tuotteita 16 §:n 6 kohdassa verottomaksi säädettyä käyttöä varten, on annettava tulliviranomaiselle tiedot tuotteiden hankinnoista, käytöstä, varastomääristä, luovutuksista ja muista verotuksen valvontaa varten tarpeellisista tiedoista sen mukaan kuin Tullihallitus määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 715

L a k i

tullilain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 764/1999, seuraavasti:

9 §

Tullittomia ovat ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevan vesi- tai ilma-aluksen tavanomaiseen muonitukseen tarkoitettut tavarat sekä poltto- ja voiteluaineet, jotka alus tuo mukanaan Suomen tullialueelle tai jotka siihen Suomen tullialueella toimitetaan sen omaa käyttöä varten, jollei 4 momentissa toisin säädetä. Tullittomuus koskee myös aluksessa Suomen tullialueella kulutettavia tavaroita. Tullihallitus määrää menettelystä, jota noudatetaan edellä mainit-

tuja tavaroita alukseen toimitettaessa, sekä muonituksen valvontaan liittyvistä alkoholi- ja tupakkatuotteita koskevista tilitysvelvoitteista. Tulliviranomaisella on oikeus rajoittaa alukseen toimitettavien tullittomien tavaroiden määriä sen mukaan kuin on tarpeellista matkustajamäärän, aluksen koon, liikennöimisalueen ja muiden olojen mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 716

L a k i

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 30 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 30 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

30 §

— — — — —
Myyjän on pyydettävä matkustajaa esittämään matkalippunsa tai vastaava asiakirja sekä merkittävä siihen selvästi ja pysyvästi myytävien tuotteiden laatu, määrä ja myyn-

tipäivä sekä matkan suunta. Tullihallitus voi hakemuksesta antaa luvan myynnin valvomi-
seen myös muulla tavalla.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-
kuuta 2003.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 717

Laki

yrittäjien eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 1 §:n 3 momentin 2 kohta, 7 ja 7 a §, 9 §:n 1 momentti sekä 13 ja 14 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 638/2003, seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei kuitenkaan koske:

2) yrittäjää, jonka 7 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu vuotuinen työtulo tämän lain alaisesta ansiotyöstä on arvioitava keskimäärin pienemmäksi kuin työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty rahamäärä kerrottuna kahdellakymmenelläneljällä;

7 §

Yrittäjän eläke määrätään vahvistettujen työtulojen ja maksettujen vakuutusmaksujen mukaan muodostetun kokonaistyötulon perusteella siten kuin tässä pykälässä ja 7 a §:ssä säädetään.

Yrittäjälle vahvistetaan työtuloksi se palkka, joka kohtuudella olisi maksettava, jos hänen tämän lain alaista työtään suorittamaan olisi palkattava vastaavan ammattitaidon omaava henkilö, tai se korvaus, jonka muutoin voidaan katsoa keskimäärin vastaavan sanottua työtä. Vuotuista työtuloa ei kuitenkaan vahvisteta 8 409,40 euroa suuremmaksi.

Vakuutuksen alkaessa eläkelaitos vahvistaa yrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei saa kuitenkaan muuttaa takautuvasti. Sen estämättä, mitä tässä pykälässä

säädetään, osa-aikaeläkettä saavan yrittäjän työtuloksi vahvistetaan puolet työntekijäin eläkelain 7 d §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla lasketusta mainitun lain 4 f §:n 3 momentissa tarkoitettua tämän lain mukaisesta vakiintuneesta ansiotulosta.

Sen lisäksi, mitä 9 §:n 1 momentissa säädetään, yrittäjä voi maksaa kalenterivuoden aikana lisävakuutusmaksua, jonka suuruus on vähintään 10 prosenttia 9 §:n 1 momentin mukaisesta vakuutusmaksusta ja enintään mainitun vakuutusmaksun suuruisen. Lisävakuutusmaksu ja 9 §:n 1 momentin mukainen vakuutusmaksu eivät kuitenkaan saa olla yhteensä enempää kuin edellä 2 momentissa tarkoitettua vuotuisen työtulon enimmäismäärää vastaava vakuutusmaksun määrä.

Sen estämättä, mitä 9 §:n 1 momentissa säädetään, yrittäjä voi maksaa 9 §:n 1 momentin mukaan määrätyn vakuutusmaksun kalenterivuoden aikana myös pienennettynä. Tällöin vakuutusmaksu on vähintään 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia pienempi kuin 9 §:n 1 momentin mukainen vakuutusmaksu. Vakuutusmaksu ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 1 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettua vuotuista työtuloa vastaava vakuutusmaksun määrä. Vuosia, joina pienennettyjä vakuutusmaksuja maksetaan, voi olla kulloinkin tarkasteltavan seitsemän peräkkäisen kalenterivuoden aikana enintään kolme.

Yrittäjä voi käyttää 4 momentissa tarkoitettua lisävakuutusmaksuoikeutta tai vaihto-

ehtoisesti 5 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksun pienennysoikeutta kerran saman kalenterivuoden aikana. Yrittäjän on ilmoitettava kirjallisesti lisävakuutusmaksun maksamisesta tai vakuutusmaksun pienennyksestä eläkelaitokselle saman kalenterivuoden aikana, jota vakuutusmaksun muutos koskee.

Yrittäjän työtulo siltä kalenterivuodelta, jona hän maksaa 4 momentissa tarkoitettua lisävakuutusmaksua tai 5 momentissa tarkoitettua pienennettyä vakuutusmaksua, lasketaan siten, että yrittäjän kalenterivuoden aikana maksamat vakuutusmaksut jaetaan sosiaali- ja terveysministeriön 9 §:n mukaan vahvistaman maksuprosentin sadasosalla.

Yrittäjän 2 ja 3 momentin mukaan vahvistettu työtulo tai 7 momentin mukaan laskettu työtulo muodostaa yrittäjän vuotuisen kokonaistyötulon. Osa-aikaeläkkeen vaikiintunutta ansiotasoa määrättäessä eläketapahtumaa edeltävän vuoden työtulo otetaan kuitenkin edellä mainitusta poiketen huomioon vahvistetun työtulon suuruusena ilman mainittuna vuotena mahdollisesti maksettua lisävakuutusmaksua.

Mitä 4 ja 5 momentissa säädetään, ei koske yrittäjää, joka saa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetun lain tai eläkesäännön mukaista eläkettä, eikä yrittäjää, jolla on oikeus 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuun maksunalennukseen tai jolla on 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja, maksettavaksi eräänntyneitä vakuutusmaksuja maksamatta. Mitä 4 ja 5 momentissa säädetään, ei myöskään koske yrittäjää sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän täyttää 62 vuotta.

7 a §

Eläkkeen perusteena oleva kokonaistyötulo 53 vuoden iän täyttämiskuukauden päättymiseen saakka saadaan jakamalla sanottuun aikaan kohdistuvien 7 §:n mukaisesti määrättyjen ja työntekijäin eläkelain 7 b §:n mukaisesti tarkistettujen yrittäjän vuotuisen kokonaistyötulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla.

Eläkkeen perusteena oleva kokonaistyötulo 53 vuoden iän ja 68 vuoden iän täyttämiskuukausien päättymisen väliselle ajalle lasketaan kullekin kalenterivuodelle erikseen. Kunkin kalenterivuoden eläkkeen perusteena oleva työtulo on kyseiseen vuoteen kohdis-

tuvien 7 §:n mukaisesti määräytyvien ja työntekijäin eläkelain 7 b §:n mukaisesti tarkistettujen yrittäjän vuotuisen kokonaistyötulojen keskimäärä kyseisenä vuotena.

Eläkkeen perusteena oleva kokonaistyötulo työkyvyttömyyden alkamista seuraavan kuukauden alun ja 63 vuoden iän täyttämiskuukauden päättymisen väliselle ajalle (*tuleva aika*) määrätään siten kuin työntekijäin eläkelain 7 c ja 7 d §:ssä sekä 7 f §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että työkyvyttömyyseläkkeen eläketapahtumaa edeltävän vuoden työtulossa ei oteta huomioon lisävakuutusmaksua. Jos työntekijäin eläkelain 7 d §:n 1 tai 2 momentti tulee sovellettavaksi, vastaavalla ajalla poistetaan lisämaksun vaikutus työtuloon vain eläketapahtumavuodelta. Tämän lain alainen tulevan ajan ansio on sama suhteellinen osuus työntekijäin eläkelain 7 c §:n 2, 3 ja 6 momentissa sekä mainitun lain 7 d §:n 1 momentissa määritellystä tulevan ajan ansioiden yhteismäärästä kuin mikä tämän lain alaisten työansioiden osuus on työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 1, 2 ja 10—13 kohdissa mainittujen lakien mukaisten ansioiden yhteismäärästä työntekijäin eläkelain 7 c §:n 2 momentin mukaisena tarkasteluaikana.

Jos eläkelaitoksen oikeus vakuutusmaksun saamiseen on menetetty 12 §:n 6 momentin mukaisesti, vähennetään siltä kalenterivuodelta, jolta vakuutusmaksu on vanhentunut, 1 ja 2 momentin mukaan laskettavaa eläkkeen perusteena olevaa kokonaistyötuloa ottaen huomioon saamatta jääneet vakuutusmaksut siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Eläkkeen perusteena olevaa kokonaistyötuloa 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettaessa tämän lain mukaisiin työtuloihin rinnastetaan työntekijäin eläkelain 6 a §:n 2 momentissa säädetty osuus mainitun pykälän 1 momentissa lueteltujen etuuskien perusteena olevista työ- ja ansiotuloista ja mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitetun jatkokarttuman perusteena oleva työtulo. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos työntekijäin eläkelain 6 a §:ssä mainittujen etuuskien perusteena olevat työ- ja ansiotulot taikka jatkokarttuma otetaan huomioon mainitun lain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain tai taiteilijoiden ja

eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain mukaista eläkettä laskettaessa.

9 §

Yrittäjä on velvollinen suorittamaan vakuutusmaksun, joka lasketaan 7 §:n 2 ja 3 momentin mukaan vahvistetusta työtulosta soveltamalla sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamaa maksuprosenttia. Ministeriö vahvistaa vuosittain maksuprosentin, jonka voidaan arvioida vastaavan työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua prosentteina palkoista, kun työntekijäin eläkelain 12 b §:n mukaista 53 vuotta täyttäneiden työntekijöiden korotetun vakuutusmaksun osuutta ei oteta huomioon. Yrittäjän 53 ikävuoden täyttämistä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien maksuprosentiksi vahvistetaan kuitenkin edellä tarkoitettu prosenttimäärä lisättynä yhtä monella prosenttiyksiköllä kuin työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitettu 53 vuotta täyttäneiden työntekijäin eläkemaksu

ylittää sitä nuorempien työntekijäin eläkemaksun.

13 §

Vahvistetut työtulot ja 7 §:n 2 momentissa säädetty rahamäärä tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä säädetään.

14 §

Edellä 1 §:n 5 momentissa tarkoitettuun Eläketurvakeskuksen päätökseen sekä 7 §:n 3 ja 7 momentissa tarkoitettuun eläkelaitoksen päätökseen saa hakea muutosta ja päätöksen poistamista siten kuin työntekijäin eläkelaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lain 7 §:n 1 momentissa säädetty rahamäärä vastaa vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Kari Rajamäki

N:o 718

Laki**sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 16 §:n 2 momentti ja 33 §:n 3 momentin johdantokappale, sellaisina kuin ne ovat, 16 §:n 2 momentti laissa 703/2003 ja 33 §:n 3 momentin johdantokappale laissa 511/2001, seuraavasti:

16 §

Työtulolla tarkoitetaan työ- tai virkasuhteesta saatua palkkatuloa ja siihen verrattavaa henkilökohtaista tuloa, yrittäjien eläkelain (468/1969) 7 §:n 2 momentin mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa sekä maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaista kunkin vuoden työtuloa sekä työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa, lyhytaikaisissa työsuhteisissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 6 §:ssä ja taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkevakuutusmaksujen perusteena. Työtuloksi ei kuitenkaan katsota rojalteja, suorituksia henkilöstörahastoon, käteistä voittopalkkiota, voitonjakoa eikä tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttä-

misestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perustuvaa suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella.

33 §

Jos vakuutettu on maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain nojalla vakuutettu, sairausvakuutusmaksun perusteena käytetään maatalousyrittäjien eläkelain mukaista kunkin vuoden työtuloa ja yrittäjien eläkelain 7 §:n 2 momentin mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa siltä osin kuin työtulo korvaa:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 719

Laki**aravalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 17, 18 ja 36 §, sellaisina kuin niistä ovat 18 § osaksi laissa 698/2001 ja 36 § osaksi laissa 623/1999, seuraavasti:

17 §

Vuokra-aravalainan suorittaminen

Vuokra-aravalaina voidaan periä koron ja lyhennyksen sisältävinä vuosimaksuina tai siten, että korko ja lyhennys peritään erikseen. Lyhytaikaista perusparannuslainaa ei kuitenkaan peritä vuosimaksuina.

Vuokra-aravalainan korko ja lyhennys peritään kaksi kertaa vuodessa. Vuosimaksusta maksetaan ensin lainan korkoa.

Vuokra-aravalainan koron on oltava kohtuullinen verrattuna vastaavaan käyttötarkoitukseen myönnettävistä lainoista yleisesti perittäviin korkoihin, eivätkä lainan korko ja lyhennys taikka vuosimaksu saa johtaa asukkaiden kannalta kohtuuttomiin asumiskustannuksiin.

Vuokra-aravalainan korkoa ja lyhennystä taikka vuosimaksua voidaan alentaa, jos vuokratalon keskivuokra tai vuokra-asunnon vuokra nousee suuremmaksi kuin asumistukilain (408/1975) 7 §:ssä tarkoitetut enimmäisasumismenot, tai muusta erityisestä syystä.

Vuokra-aravalainan korosta ja lyhennyksestä taikka vuosimaksusta, niiden suoritta-

misesta ja tarkistamisesta, niiden alentamisesta sekä ennen ensimmäisen vuosimaksun voimaantuloa tai lyhennysten alkamista perittävästä kiinteästä korosta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Vuokra-aravalainan suuruus

Muu vuokra-aravalaina kuin lyhytaikainen perusparannuslaina on enintään 95 prosenttia lainoituksen kohteen lainoitusarvosta tai hyväksytyistä perusparannuskustannuksista. Pitkäaikainen vuokra-asumisen perusparannuslaina voi olla myös vuokrataloa tai asuinhuoneistoa taikka niiden asuinneliömetriä kohden määrätty euromääräinen enimmäislaina.

36 §

Valvonta

Ympäristöministeriöllä, valtion asuntorahastolla, valtiokonttorilla ja kunnalla on oikeus ohjata ja valvoa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista. Viranomaisilla on oikeus salassapi-

2860

N:o 719

tosäännösten estämättä saada nähtäväkseen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavat asiakirjat. Lainansaaja on velvollinen vaadittaessa toimittamaan asiakirjat tarkastajan luona tarkastettaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 720

L a k i

aravarajoituslain 23 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravarajoituslain (1190/1993) 23 §, sellaisena
kuin se on osaksi laissa 623/1999, seuraavasti:

23 §

Valvonta

Ympäristöministeriöllä, valtion asuntorahastolla, valtiokonttorilla ja kunnalla on oikeus ohjata ja valvoa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista. Viranomaisilla on oikeus salassapi-

tosäännösten estämättä saada nähtäväkseen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavat asiakirjat. Omistaja on velvollinen vaadittaessa toimittamaan asiakirjat tarkastajan luona tarkastettaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 721

L a k i

vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 39 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta 29 päivänä kesäkuuta 2001 annetun lain (604/2001) 39 § seuraavasti:

39 §

Valvonta

Ympäristöministeriöllä, valtion asuntorahastolla, valtiokonttorilla ja kunnalla on oikeus ohjata ja valvoa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista. Viranomaisilla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada nähtäväkseen valvonnan toteut-

tamiseksi tarpeelliset asiakirjat. Lainansaaja on velvollinen vaadittaessa toimittamaan asiakirjat tarkastajan luona tarkastettaviksi.

Lainanmyöntäjän on valvottava, että lainavarojen käyttö ja korkotuki ovat tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaiset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 722

Tasavallan presidentin asetus**Malawin kanssa yhteistyöstä Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön metsäopistohankkeessa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2003 ja Lilongwessa 4 päivänä kesäkuuta 2003 Suomen tasavallan hallituksen ja Malawin tasavallan hallituksen välillä yhteistyöstä Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön metsäopistohankkeessa tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 16 päivänä toukokuuta 2003, on voimassa 4 päivästä heinäkuuta 2003 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä elokuuta 2003.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paula Lehtomäki*

(Sopimus on nähtävänä ja saatavissa ulkoasiainministeriössä, joka antaa siitä myös tietoja suomeksi ja ruotsiksi)

N:o 723

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**metsätalouden ympäristötuen laskennassa käytettävästä puukuutiometrin keskikantohinnasta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1094/1996) 19 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1286/1997:

1 §		Keski-Suomi	33,71
		Pohjois-Savo	32,44
<i>Puukuutiometrin keskikantohinnat</i>		Pohjois-Karjala	31,21
		Kainuu	26,98
Metsätalouden ympäristötuesta annetun		Pohjois-Pohjanmaa	23,66
maa- ja metsätalousministeriön päätöksen		Lappi	22,41
(144/2000) 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu			
kunkin metsäkeskuksen toimialueen vuosien		2 §	
2000—2002 puukuutiometrin keskikantohin-		<i>Voimaantulo</i>	
tojen aritmeettinen keskiarvo on:			
Metsäkeskus		Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä	
	euroa	elokuuta 2003. Tätä asetusta sovelletaan	
Rannikko/Helsinki	29,56	sellaisiin ympäristötukihakemuksiin, jotka	
Rannikko/Pohjanmaa	26,07	ovat tulleet vireille 4 päivänä elokuuta 2003	
Lounais-Suomi	32,40	tai sen jälkeen.	
Häme-Uusimaa	34,64	Tällä asetuksella kumotaan metsätalouden	
Kaakkois-Suomi	34,10	ympäristötuen laskennassa käytettävästä puu-	
Pirkanmaa	33,69	kuutiometrin keskikantohinnasta 6 päivänä	
Etelä-Savo	34,70	elokuuta 2002 annettu maa- ja metsätalous-	
Etelä-Pohjanmaa	28,49	ministeriöiden asetus (642/2002).	

Helsingissä 4 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Anna Rakemaa

N:o 724

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräiden maatilalain mukaisten myyntihintasaamisten ja lainojen viitekorosta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, myyntihintasaamisten ja lainojen korkona
että maaseutuelinkeinojen rahoituslain muut- käytettävä viitekorko on 1 päivästä elokuuta
tamisesta annetun lain (225/2002) 69 a §:ssä 2003 lukien 3,95 prosenttia.
tarkoitettu, maatilalain (188/1977) mukaisten

Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 725

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen viitekorosta

Annettu Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, että porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain (242/2002) 58 §:n 2 momentissa tarkoitettujen asuntolainojen korkona käytettävä viitekoroko on 1 päivästä elokuuta 2003 lukien 3,95 prosenttia.

Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala